

310. САМОХОДНИ РАКЕТНИ ДИВИЗИОН ЗА ПВД

Наоружан самоходним ракетним системом *куб-М* друге технолошке генерације, најефикаснијим у одбрани од дејстава на малим и средњим висинама, 310. самоходни ракетни дивизион представља респектабилну јединицу, којој с обзиром на обученост њених припадника, одбрану неба можемо предати с пуно поверења

За припаднике 310. самоходног ракетног дивизиона за ПВД, стационарног у Крагујевцу, година за нама једна је од оних које је тешко поновити. Прошле године у „њиховом“ граду свечано је обележено 100 година од обарања првог непријатељског авиона у Првом светском рату на небу изнад „шумадијске престонице“, а оцене оперативних способности, обучености људства и исправности технике биле су им за понос. За познаваоце стања у бригади такви подаци нису изненађење, али је лепо истаћи их још једном.

Већ на почетку разговора о јединици чија је команда смештена у касарни „Народни херој Милан Благојевић“, у најлепшем делу Крагујевца, командант дивизиона потпуковник

СТРАЖА НАД ШУМАДИЈ

Стојан Симијоновић нагласио је да Крагујевчани од давнина веома цене војника, посебно противавионца.

– Наша јединица је заиста заслужила поверење и поштовање мештана не само Крагујевца, већ и целе Шумадије. Ако узмемо у обзир да је дивизион једина борбена јединица у гарнизону, да су нам мисија и задаци јединствени не само у бригади, већи и у Војсци, веома значајни и одговорни, да непрекидно бринемо о безбедности ваздушног простора над овим делом Србије, а логистичку и санитарску подршку, као команда гарнизона, пружамо бројним јединицама и припадницима Војске с овог подручја, јасно је да без квалитетне и свакодневне сарадње с Крагујевчанима не бисмо успевали да остваримо постигнуте резултате. А они су прошле годи-

не били, истински, изузетни. Колика је љубав Крагујевчана према припадницима јединице види се и по њиховом присуству на свечаној академији организованој поводом 30. септембра – Дана артиљеријско-ракетних јединица за ПВД прошле године – подсећа потпуковник Симијоновић.

Обука у првом плану

Признања нису изостајала ни ранијих година. Дивизион је проглашаван најбољим у 250. ракетној бригади за ПВД 2008. и 2011. године. Како то обично бива, свака награда и похвала увећавале су захтеве, очекивања и обавезе. Наменен за противваздушопловну одбрану објеката стратегијског и оперативног значаја и истакнутих праваца и групација оружаних снага од

ОМ

НАЈСТАРИЈА ЈЕДИНИЦА РОДА

Пошто негује традицију јединице ПВО формиране 1948. године у Петровцу на Млави и одмах премештене у Крагујевац, може се сматрати да је 310. самоходни ракетни дивизион за ПВД најстарија активна јединица рода на тим просторима. Ракетним системом *куб-М* опремљена је 1982. године. Садашњи дивизион настао је преформирањем некадашњег 310. самоходног ракетног пука ПВО 2007. године, када је ушао у састав 250. ракетне бригаде за ПВД.

извиђања и дејстава из ваздуха, у садејству са другим јединицама Војске Србије и самостално, 310. самоходни ракетни дивизион нема времена за предах и опуштање. Обука траје непрекидно, обавља се на терену, на полигонима и положајима, али и у кабинетима и на тренажерима.

Припадници батерија редовно дежурају у јединственом систему противваздухопловне одбране. То значи да су тада седам дана на дежурству и да непрекидно осматрају небо над Шумадијом увежбавајући одбрану од „уљеза“.

– Наши задаци и обавезе се усложњавају и тиме што представљамо команду гарнизона који, поред града, обухвата и територије осам гравитирајућих општина. Непрекидно у служби примарне заштите здравља војних

осигураника, наша амбуланта пружа санитетске услуге за око пет хиљада војних осигураника с овог подручја, а дневни капацитет прегледа је око 150 људи. Имамо и четири санитетска возила за превоз болесника. Пружамо логистичку подршку гравитирајућим јединицама, дајемо дежурства и различите врсте обезбеђења. Наравно, најважнији задаци су заштита ваздушног простора, обука и одржавање средстава. У близини Крагујевца налази се поседнут наменски војни комплекс који задовољава потребне стандарде за смештај и обуку ракетних батерија, других основних јединица и њихових послуга. На том простору смештени су радионица логистичке чете, а ускладиштен је и део убојних средстава. Простор је идеалан за војну базу по стандардима најсавремени-

јих армија, није девастиран нити запустен – наглашава потпуковник Симијоновић, командант дивизиона и крагујевачког гарнизона.

Иако наоружан самоходним ракетним системом *куб-М* друге технолошке генерације, најефикаснијим у одбрани од дејстава на малим и средњим висинама, 310. ракетни дивизион представља респектабилну јединицу, којој с обзиром на обученост њених припадника, одбрану неба можемо предати с пуно поверења.

– То смо показали и 1999. године за време одбране од агресије НАТО-а. Добра особина нашег ракетног система су управо његове велике маневарске способности које смо веома значајно и максимално искористили. У слабости му убрајамо то што једна ракетна батерија не може гађати више циљева једновремено. Поред тога,

осетљив је на електронско ометање. Али, све то може да се умањи повећањем нивоа оспособљености и модернизацијом средстава. Зато непрекидно и упорно инсистирамо на томе – напомиње потпуковник Симијоновић.

Батерија на дежурству

Да се у јединици највећа пажња поклања обуци уверили смо се и на једном од оближњих полигона, на коме је дежурала батерија којом командује мајор Срђан Михаић.

– У току године обавимо три контролно-тренажна гађања на којима проверавамо достигнути ниво оспособљености свих припадника дивизиона – каже мајор Михаић и додаје да се све радње до лансирања ракете извршавају и проверавају током обуке и на тим гађањима.

– Пошто на територији Србије због безбедности не постоји полигон на коме бисмо могли реализовати бојна гађања из ракетних система средњег домета, тај завршни ниво провере последњих година реализовали смо у Бугарској на полигону „Шабла“. По тамо постигнутим резултатима јасно је да припадници дивизиона поседују веома висок ниво оспособљености и ништа мање квалитетан систем обуке. Како је наш најважнији задатак дежурство у систему ПВО и пошто је његово извршење нормирано, потребно је непрекидно бити у тренажу. То значи да се обука у јединици никад не прекида и да је обезбеђена замењивост сваког припадника јединице. При томе, средства ракетне технике на којима се обавља дежурство и реализује обука увек су у високом степену исправности, на шта смо, такође, посебно поносни. Сви припадници јединице ангажовани на борбеном дежурству морају бити оспособљени за најмање врло добру оцену, што гарантује ефикасно извршавање задатака.

Да би се то и постигло, у току обуке нема „гледања кроз прсте“. У свако доба дана и ноћи сви морају знати своје место у тиму, бити оспособљени за свој део задатка и свесни важности сопствене и улоге сваког другог појединца.

– Специфичност нашег рода и јединице јесте да су на истом задатку

1999.

Током 78 дана одбране од агресије НАТО-а јединица је запосела на десетине ватрених положаја у околини Крагујевца, Сјенице и Ужица, по Мачви, Срему и Банату, прешла хиљаде километара и извела већи број дејстава по авионима, хеликоптерима и крстарећим ракетама противника. Имало је то и своју трагичну цену. Погинули су мајор Светомир Трифуновић, млађи водник Славољуб Заграђанин, војни обвезник Зоран Виријевић и војник Душан Иванчевић. На једном од положаја јединице погинули су и генерал-пуковник Љубиша Величковић и пуковник Божидар Пејчић. Рањено је осам припадника јединице.

– По нашим положајима дејствовано је десет пута, уништен је или оштећен велики број објеката и део ратне технике. Захваљујући честом маневрисању, избегнути су већи губици – истиче командант 310. самоходног ракетног дивизиона за ПВД потпуковник Стојан Симијоновић, који је 1999. године и сам био изложен жестокима дејствима из ваздуха.

сви, од команданта до војника. Провере оспособљености, знања, вештине и рутине људства, као и исправности средстава ракетне технике за извршење задатака су константна и детаљна. Због тога се сви у батерији трудимо да нам ниво оспособљености буде што виши и да нема „црних рупа“ у знању. Пошто ми сами најбоље знамо где и

шта шкрипи, обуку планирамо и реализујемо у складу с нашим проценама. Имамо ту слободу да део обуке у јединици осмислимо и реализујемо у складу с процењеним потребама и задацима који нас очекују. Колективне задатке добијамо од претпостављене команде, али није ретко да припадници јединице која се припрема за дежурство сами захтевају обуку по одређеним темама, да би проверили знање или побољшали брзину у раду. Провере дежурних снага су честе, тако да опуштања нема, ни људства ни технике. Непрекидно се врши тренаж, оспособљавање је увек за степеницу сложеније, интензивније. Имамо одличну сарадњу са 98. ваздухопловном бригадом и користимо свако њихово полетање за извођење тренажних и контролно-тренажних гађања. Припадници јединице који добро познају електронику и електротехнику, а који имају много искуства, своје знање преносе на потчињене старешине и колеге који, из године у годину, тако постају све оспособљенији. Усавршавање је непрекидно, каријерно и стручно-специјалистичко. Многи наши официри и подофицири упућивани су на обучавање и усавршавање, на курсеве у центрима за обуку за одређене специјалности. Али, оно што усложњава обуку, односно њену реализацију у касарни, свакако је велики број обавеза изван наменских и планских задатака. Много времена нам одузимају задаци обезбеђења, касарна је велика, велики је број објеката, инфраструктура је дотрајала, гарнизонски послови одвлаче нам одређени број људи, тако да с муком обезбеђујемо одговарајуће присуство на обуци. И то је један од разлога непрекидног понављања одређених тема обуке, посебно нам је тренаж осматрања, праћења и захвата циља, свакодневан и непрекидан – каже мајор Михаић.

Значај подофицира

Одговорност за извршавање наменских задатака и висок ниво оспособљености дивизиону не лежи само на официрима. Специфичност јединице је велики значај подофицира који се на средствима ракетне технике налазе тик до претпостављених

официра. О њиховој улози у извршавању задатака причали смо са главним подофициром заставником Маријаном Јовићем.

– Код ракеташа нема позадине и фронта, прве и друге линије. Сви смо једни поред других, на истом задатку и у истој „тесној кожи“. Пошто успех у извршењу борбеног задатка зависи од сваког појединца у послузи, на сваком је и лична одговорност за висок ниво оспособљености људства и исправности технике. Међугенерацкијски трансфер знања и размена искуства су, стога, не само пожељни, већ и неопходни. При томе, млађи официр, тек пристигао из Војне академије, неће се либити да пита старијег, искуснијег подофицира за нешто у шта није сигуран. То важи и за млађе подофицире, па и професионалне војнике, који често долазе без праксе у нашу јединицу. Понекад је њихово теоријско знање на високом нивоу, али морају да савладају праксу. Пошто се у Војсци већ годинама не школују подофицири, нашег рода, чак ни у једногодишњим војним школама, осећа се њихов недостатак. Нама су потребни школовани подофицири, посебно електронског и електротехничког усмерења, јер је ово такав род,

технички веома захтеван. Значај подофицира у раду послуга, посебно на одржавању средстава ракетне технике, веома је запажен, тако да велику пажњу поклањамо и њиховом усавршавању. Најбоље професионалне војнике шаљемо на стручно-специјалистичке курсеве и тако добијамо оспособљене подофицире који веома прилежно схватају своје место у тиму, послузи и јединици – каже заставник Јовић, а његов колега заставник Миодраг Ристић, командир одељења радарске станице за осматрање и навођење, додаје да је свака карика у ланцу противваздухопловне одбране

КУРСЕВИ И УСАВРШАВАЊА

Бројни су подаци који потврђују да се у 310. самоходном ракетном дивизиону за ПВД поклања заслужена пажња усавршавању и оспособљавању кадра. Прошле године један официр упућен је на школовање у иностранство, а 25 курсева у земљи похађало је 30 припадника дивизиона. Одређени број официра и подофицира упућен је и на стручно-специјалистичке курсеве на нивоу РВ и ПВО.

ваздушног простора на свој начин одговорна и заслужна за успех.

– Важан је и онај ко открије циљ, као и онај ко лансира и наводи ракету. Ништа мање значајан је и онај ко брине о исправности технике. Свако од нас бори се са секундама и времена за исправљање грешака нема. Зато нам је обука изузетно важан сегмент рада, зато јој поклањамо велику пажњу. Зато смо срећни кад постижемо добре резултате и кад нам се рад вреднује на прави начин. Није реткост да радимо и ван радног времена, само да бисмо постигли бољи резултат, да бисмо били бржи и ефикаснији. Зато резултати не изостају – каже заставник Ристић. Тимски рад је у основи успеха батерије и дивизиона, па му се, с разлогом, поклања велика пажња. Зато у 310. самоходном ракетном дивизиону с поносом истичу да дишу као један и да у сваком тренутку знају своје могућности. А оне нису мале, тако да Крагујевчани немају разлога да брину о безбедности неба над Шумадијом. ■

Душан ГЛИШИЋ
Снимио Горан СТАНКОВИЋ

